

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΟΠΟΥ Ο ΔΟΥΓΚΑΝ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥΣ

Θάν είναι, υποθέτοντες, γνωστό στοὺς ἀναγνώστες μας τὸ διημέριο τοῦ περιοδικού 'Αμερικανού 'Ελληνολάτρων Ραιμύνδου Δούγκνα, ὃ δύοις ἐποκένθιθη πρὸς ἑτῶν τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀπὸ τῇ μεγάλῃ τοῦ ἀγάπη τῷδε αὐτῇ ἀποφάσισε νῦν μείνη στοὺς Δελφούς, ὅπου περνοῦσε τὸν καιρὸν του· τούλαντος προβάτα!

'Ο Δούγκναν φρονοῦσε, ὅπως οἱ βοσκοὶ τῆς ἀρχαράτης, ἔναν ἄπλοο στατό χιτῶνα. 'Ηταν δηλαδὴ σχέδιον μισόγυνον!...

'Οταν ὁ Δούγκναν πήγε καπύτο στὸ Παρίσιο, ντιμένος πάντα κατὰ τὴν συνήθεια τοῦ, ἐγκατεστάθη στὸ Καπούον Σωθέν. Ἀλλὰ μετέ λίγες μέρες ὁ οἰκοδεσπότης κατάγγειλε στὸ δικαστήριο τὸν νοικάριο τοῦ για τὸ παράξενο καὶ σκανδαλώδες ντύσιμο τοῦ.

'Ο δικαστής, στὸν διπόσ τοῦ παρεπέμψην, κάλεσε τὸν δικαστικό κλητῆρα Μιτρόπολι καὶ τοῦ ἀνένθεσε νᾶ ἔξετάση τὴν ἐπόθεσι.

'Ο κλητῆρας πήγε φρικιάν στὸ σπίτι τοῦ ἐνάγοντος, ἐνίκηγησε τὴν ἀπαρατήτη ἀνάρριψιν καὶ συνέταξε σχετικὴ ἔζεσι πρὸς τὸν προστιμούντον τοῦ. Γιὰ τὸ πρωταρχανές τοῦ πράγματος, παραβένομε παρακάτω τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐξέθεσεως:

«Σήμερα, τὴν 10ην πρωινής ὥρας ἐπῆγε στὴ λεωφόρο Φουκέ καὶ ἐπισκέψθηκε τὴν ὑπ' ἀρ. 30 καπούον τοῦ κ. Σωθέν, ὁ ὅποιος ἀρχισε νὰ μοῦ ἐκέθητε τὰ παράνοια τοῦ.

» 'Ο Σωθέν μοῦ παραπονέθηκε πικρὰ κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ Δούγκναν, ὃ διπόσ τοῦ ντύνεται παράξενα, ἔχει τὰ πόδια καὶ τὰ μπρότα τον γυναῖκα καὶ δέστηται μ' αὐτὴ τὴν ἀμφίρεια διάφορα πρόσωπα πονεῖται. Μοῦ ἐξήτησε ἐπίσης ὅπως τοῦ ἐπιτράπη τὰ κάμη ἔξεσι στὸν ἰδιότροπο νοικάριο τοῦ, γιατὶ σκανδαλίζει μὲ τὸ ντύσιμο τον ὄλους τοὺς ἄλλους νοικάριοις καὶ τὴ γειτονιά ὀλόληη.

» 'Οι διάφοροι ἔνοικοι, τοὺς ὄποιους εἶδεν κατόπιν, μοῦ ἐδήλωσαν διπόσ τοὺς ἡταν πολὺ δυσαρέστη θέαμα νὰ συναντοῦν πολιορκούντας τὸν Δούγκναν, τοῦ διπόσ οὗ διμφεύσεις τοῖς σκανδαλίζει.

» 'Εμπῆκα καπόπιον οὐδὲν διαμέρισμα τοῦ ἴδιουν τοῦ Δούγκναν. Ο ἵδιότοπος 'Αμερικανὸς μὲ δέχτηκε φιλόφρονα καὶ μοῦ ἐδῶς τὸ κέρι τὸν προσκαλῶντας με νὰ καθήσω.

» 'Καπόπιον μοῦ εἶπε διπόσ τὴν ἐνδυμασία ποὺ φρονοῦσε ἄλλοτε σταν φύλιγε πρόστατα στὴν Ἐλλάδα. Εἶδο τὸι οἱ βραχιόνες τον καὶ ἡ κυνῆς τον εἶνε πράγματικως ἀκάλυπτες. 'Επισης καὶ τὰ πόδια τον εἶνε γυμνά, χωρὶς παπούτσια.

» 'Τὸ δωμάτιο ὅπου μὲ δέχτηκε, σκεπάζεται ἀπὸ ἕνα μεγάλο χαλὶ καὶ στὸν τοῖχο κρέμονται διάφορα ἔγχορδα δρυγαὶ καὶ ἀλοὶ τοῦ Πανός. Τρέφει μακριὰ κόμη ποὺ πέφτει στὸν ὄμονον τον καὶ μὲ τὴν ἀσκητικὴ φυσιογνωμία τον κοιτᾷ τὴν τραχεία τον ὄμιλα μοιάζει μὲ τὸν τσοπάνηδες ποὺ ὑμητὸς ἀλλοτε δέ Θεόκριτος...

» 'Αντά εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν μου, ἐπλέγει ὁ δικαστικὸς κλητῆρας, καὶ ἐπαφίεται στὴν κρίσιν τῆς διμαιοσύνης».

Ἐννοεῖται διπόσ δὲν ἔγινε ἔξωσις ἐναντίον τοῦ Δούγκναν. 'Η γαλλικὴ δικαιοσύνη ἐσεβάσθη τὸν φανατικὸν 'Αμερικανὸν 'Ελληνολάτρην.

πνοή του.

Αἱμῆτος, συγκατημένως, μεθυσμένος ἀπὸ εὐτυχία, τραβήξε τὴν νέα ἀπαλὰ μτροστά του καὶ πέφασε τὸ κέρι του σπὴ μεσοῦλα της. 'Η Ρόμπι, φιλικόν σ' ἔνα χάρος ἀπεριγραπτῆς χωρᾶς, ἔχασε τὴν λαλὰ της καὶ ἡ Σιμοπλεύρη πονάχια σὲν ἑτάκοντα στίγματα στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἔγινε πάσιον τὸ κομψό, ποικιλότερο πεφαλάκι της, ἀνάκητῶντας μὲ δίπα τὴν ματιά του.

Τὴν φρήκη ἀμέσως. Καὶ τὰ γλυκά τους μάτια, ἄλλα τόσα στόματα τῆς ψυχῆς τουν, μᾶλλον πολλὴ ὄρα, φιλάρησαν ἡδονικά γιὰ τὴν ἀμοιβαίνη εὐτυχία την.

Τὰ ρόδινα κενή τῆς Ρόμπι σαλέψινεν ὑστερα ἐλαφρά, ὅσο σαλεύει μπονιμπούκι ποὺ κυρφανόγει τὴν ἀγάπη κάτω ἀπ' τὸ ἀνατριχιαστικὸ κάδι τῆς δροσίστας:

— Δούτον;... ψιθύρωσε ἐλαφρά, πὼ ἐλαφρά καὶ ἀπ' τὸ θρόνιμα τοῦ φιλούν ποὺ πέφτει πάνω σὲ κοιμισμένα νερά. Τί είτε διπατατάς, Μπάλ;

— Ο Μπάλ δὲν φίχε τὴ δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ, ν' ἀρθρωσή ἔνα «εναί», μιὰ τόσο μικρούσα λέξη! 'Εσκανήψε μόνον κοντά στὴν Ρόμπι καὶ κολλήσε τὰ κείλη του στὰ θικά της. Καὶ ἡταν τὸ φιλόματα ἀπὸ καὶ τὸ «εναί» τοῦ μπατατάς της καὶ ἡ δική του λατρεία καὶ δοκος αἰώνιας ἀγάπης καὶ πιστὸς εως. 'Ενα εναές βούβο, μὰ καὶ τόσο μεγάλο, τόσο μεγάλο καὶ μεθυστικό...

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΕΚΔΟΘΕΝ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΛΕΩΝ ΤΡΕΚ

ΛΟΝΔΡΕΖΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πῶς καταστρέφονται ἡ οἰκογένειες. 'Απὸ τὰ περίφημα ἀστεῖα τεῦ Μπέρναρ Σῶ. 'Ο βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ὁ ἀνοικονόμητος ὑπουργός του. 'Ο πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ὁ ιππεὺς. Κουτρουβάλες καὶ γυρεμοτσακισμάτα. Μιὰ ἔξυπνη σκέψις του. 'Ένα συγγνωτικό ἀνέδοτο. 'Η φιλέτιμη μικρούλα. Τὸ δέρμα τοῦ πρίγκηπος δέν καὶ πρὸς τὴ διπλωματία, εἴτε τελενταῖα:

— Νά τι θύ πατάτας; Ο πεποίης ποιητής, ο πατέρων διπλωμάτης καὶ ὁ γιος ἀθλητής! 'Έτσι... καταστρέφονται ἡ οἰκογένειες!... ***

Ριωτύπων κάπτε τὸν βασιλέα τῆς 'Αγγλίας Γεώργιο δο πόσις μπορεῖται νὰ συνεργάζεται μὲ κάποιους ὑπουργούς του, ἀνήσυχος στὸ ἔργοτο κόμια, τὸ ὅποιο δὲν δικείται καθόλον φύλικώς ποδὲ τὴν Αἴλι.

— 'Η γιαγά μου, η βασιλίσκα Βιττωρία — ἀπάντησε ζωμογενῶντας τὸ βασιλεὺς — ἀνήταν στὴ θέση μου, θύ τὸ δέδιονγε. 'Ο πατέρας μου 'Εδονάρδος ήτα τὸν ἀνέσταν, ὑποφέροντας σιωπήλα γ' αὐτό... 'Έγδι είμαι πιὸ συγχωνισμένος: Τὸν έχων, αὐλούστιτα, ἐπιστήθιο φύλο μου! Κι' έτσι, δὲν μοῦ φέρνει ποτὲ καιριάν ἀντίθεση!... ***

Ο διάδοχος τῆς 'Αγγλίας δὲν είναι, ὡς γνωστόν, καθόλον καύλας κυβαλάρης. Τοι συμβαίνει συγχά νὰ πέφτει ἀπὸ ταῦλογό του καὶ νὰ τακάζεται. 'Ο πόδις ωστόσο ποὺ γελάει μὲ τὰ παθήματα τον αἴτια είναι αὐτὸς διθιός!

Σὲ κάποιο τελευταῖο τοῦ τέτοιο πέδιο, ὅταν σηκωθῆκε, είτε γελῶντας:

— 'Ἄς είνε... Διὺ πράγματα στὴν 'Αγγλία, μὲ ἔξαιρετη ταξίνητα: 'Η στερήλινα ἀπὸ τούτο ποὺ γελάει μὲ διθιόγυμα μου!... ***

Αρρωδός υπας, γιατὶ είνε ύδωματος στὰ σπόδια τὸ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ ἀγγλικὸς λαός τὸν λατρεύει. Στὶς ἀγγλικές ἐπαρχίες, τὶς διπόσ ἐποκένθιτας συγχωνίης — δχι ἐφιπτος, πρὸς Θεού: — οἱ ἔργαται, προεξαρχόντων μάλιστα

τῶν οικουμενιστῶν, τὸν ἀποθεώνων!

Σὲ κάποιο χωριό, τελευτών, ἔνα ἀδινατισμένο καὶ φτωχικὰ ντυμένο κοριτσάκι τοῦ προσέφερε ἔνα μπουκέτο λοιμωδία τοῦ ἀγροῦ. 'Ο πρίγκηψ συγκανήστηκε ἀπὸ τὴν εὐγενικὴν αὐτὴν κειρονομία τῆς ἀποικίης κόδον. — Γιὰ τὴν πούτση της βάσι, μ'... ἐγώ ἀπὸ τὸ διλογό μου!... ***

— Μπορῶ νὰ δώσω λίγα κρήματα ἀπὸ αὐτά, φώτησης ή λατρείας...

— Ποιάν εἶν; Η Λάλλη; Καὶ τί σοῦ έχει κάμει γιὰ τὰ τήν ἀγαπᾶ τόσο; φώτησης μ' ἐκπλήξη ὁ πρίγκηψ.

— Εἶνε τὸ κοριτσάκι τοῦ πάστορος... ἀπάντησε ἡ μαρφά. 'Ἔγάμιστη πόρων δέν πάρων οὐτε παγκάδης, γιὰ νὰ μετέντενει τὸν λατρεία της καὶ τὸν λατρεία της.

— Κράτησε τὰ κρήματα γιὰ τὸν πρίγκηψ της πούτσης της Λάλλη, θύ στειλώ ἐγώ μια κοπήλα αἷτο τὸ Λονδίνο.

Καὶ πράγματι μόλις ἐπέστρεψε στὸ Λονδίνο, ὁ πρίγκηψ δὲν ἐλπισμόντος τὴν ὑπόσχεσί του...

Σὲ μιὰν ἄλλη τελευταῖα του περιοδεία, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας παρέθεσε γενιά σὲ χιλιες περίπου γυναικες καὶ παιδιά ἀνέργων 'Αγγλων ἐργατῶν.

Κατὰ τὰ ἐπόδηρια, ὁ πρίγκηψ παρετίρησε ὅτι μιὰ γυναικά τοῦ πατέρα, ποὺ καθόταν ἀπέναντι του, φαινόταν συνέλογησμένη καὶ στενοχωρημένη...

— Τὶ συμβαίνει, κυρία; τὴν φώτηση μὲ ἐνδιαφέρον. Μήπως είστε ἀδιάθετη;

— 'Όχι, 'Υψηλότατε... ἐτραῦμεσεν αὐτή. Συνέλογές μοι μάχαρι βούβο, μὰ καὶ τόσο μεγάλο, τόσο μεγάλο καὶ μεθυστικό...

